

VOJENSKÉ ROZHLEDY

ROČNÍK VII.

ČÍSLO 1.

Pk:

Nový náčelník hlavního štábu čs. branné moci.

Dne 31. prosince došlo v kanceláři náčelníka hlavního štábu čs. branné moci k významnému aktu. Generál Mittelhausser, náčelník francouzské vojenské misse, odchází z úřadu náčelníka hlavního

štábu, loučil se se všemi představiteli hlavního štábu a blahopřál zároveň svému nástupci v úřadě generálu Syrovému.

Je to událost tím významnější, že se po prvé dostává od založení našeho státu velení nad celou čs. armádou do rukou českého generála, čímž se zdůrazňuje neobyčejný pokrok, který naše armáda

učinila ve svém vývoji za dobu poměrně velmi krátkou, t. j. za sedm let. Uznává se tím, že naše armáda je již ve své organisaci tak pevná, že nepotřebuje cizí pomoci k dalšímu svému vývoji, a že náš velitelský sbor je již tak vyspělý, aby sám mohl vésti ozbrojené síly našeho národa.

Slavnostnímu aktu byli přítomni generál Mittelhausser, generál Syrový, nový náčelník hlavního štábu, oba zástupci náčelníka generálové Gajda a Faucher, sekční šéf dr. Vaníček, jakož i všichni přednostové oddělení a skupin hlavního štábu.

Generál Mittelhausser rozloučil se se svými bývalými podřízenými touto řečí:

„Pánové!

V okamžiku, kdy odcházím z úřadu náčelníka hlavního štábu, jest mi milou povinností poděkovati vám vřele za vaši oddanost a dlouhou spolupráci.

Výsledky naší společné práce objeví se teprve časem; dnes nemůžeme ještě změřiti jejich dosah. Nicméně mohu již nyní blahopřáti panu generálu Syrovému, svému nástupci, k nynějšímu složení našeho hlavního štábu. Definitivní tvářnost, které již nyní hlavní štáb čs. branné moci nabývá, je taková, jakou si ji přál mítí jak generál Pellé, tak i já sám již před více než pěti lety. Chci říci, že má tvářnost, v níž se odráží národní tradice tohoto státu, kde se objevuje nesmírná cena národní samostatnosti tak draze vykoupené.

Pánové, ačkoliv směrnice a doktrina pro nejbližší budoucnost jsou již vytyčeny, očekávají vás v roce 1926 veliké nesnáze. Jsem přesvědčen, že hlavní štáb ve svém nynějším složení snadno je všechny překoná, bude-li státi pevně po boku svému novému náčelníku, bude-li dobře hájiti jeho autoritu v rámci ministerstva národní obrany, bude-li skutečným štábem i samotného pana ministra.

Tuto prestiž, která je vám nezbytná, udržte si vytrvalou prací, osobním studiem. Nezapomeňte, že důstojník generálního štábu nesmí nikdy odměřovati svou práci. Jenom při této podmínce bude hlavní štáb vždy vyslyšen v demokracii, v níž kritický duch střeží a posuzuje veškeré úmysly vrchního velitelství.

A nestěžujte si nikdy na tohoto kritického ducha. Jak již ukázal prezident Masaryk, je skutečně podstatnou podmínkou demokratické armády: zajišťuje dlouhověkost národních institucí a zdravou činnost samotného generálního štábu.

Pánové, oněch pět let, jež jsem ztrávil v čele hlavního štábu v době organisace armády československé, zůstane největší ctí mé kariéry. Zachovám si navždy vzpomínku na vaši věrnou spolupráci.

Končím, přeje panu generálu Syrovému, náčelníku hlavního štábu, i každému z vás, pánové, co největšího úspěchu, zaslouženého prací, v níž jest vaší povinností pokračovati bez umdlení, pro samostatnost vaší krásné vlasti. To je pravou vlastností cementu, jehož se používá při základech, které mají zajistiti pevnost celé stavby.“

Potom se ujal slova generál Syrový. Především poděkoval vřelými slovy generálu Mittelhausserovi za jeho velikou práci, kterou po pět let přispíval k upevnění organisace naší mladé armády a k výchově jejího důstojnického sboru. Zdůraznil pak, že československá armáda nikdy nezapomene zásluh generála Mittelhaussera o vybudování naší armády; připomenul další nutnou součinnost obou štábů, československého i francouzského. Vyslovil přesvědčení, že všichni důstojníci hlavního štábu budou mu pomáhat v jeho novém úkolu právě tak, jako pomáhali odcházejícímu náčelníku. Potom vy-

jádril znovu panu generálu Mittelhausserovi svůj dík jménem svým i jménem hlavního štábu československého a odevzdal mu v upomínku na jeho činnost v hlavním štábu krásnou sošku Myslbekova svatého Václava.

Generál Mittelhausser, velice dojat tímto důkazem sympatií k němu, poděkoval znovu všem, načež políbil na rozloučenou nového náčelníka generála Syrového a stiskl ruku všech svých spolupracovníků.

Generál Syrový, náčelník hlavního štábu československé branné moci, dříve zemský vojenský velitel pro Čechy, narodil se dne 24. ledna r. 1888 v Třebíči na Moravě. Po ukončení svých odborných stavitelských studií byl činný ve Varšavě, kdež jej stihla světová válka. Vstoupil 10. září r. 1914 v Kyjevě do České družiny. Důstojníkem byl jmenován 1. května r. 1915. Účastnil se bitvy u Zborova, kde ztratil pravé oko.

Za evakuace československých legií byl postupně pomocníkem velitele 1. pluku a velitelem 2. pluku Jiřího z Poděbrad v prvních bojích proti bolševikům. 28. září r. 1918 byl jmenován generálem a ustanoven velitelem československých vojsk na Rusi. 2. října r. 1918 byl jmenován velitelem spojeneckých vojsk na Rusi, jímž byl až do příchodu francouzského generála Janina, kterému odevzdal vrchní velení, zůstav při tom velitelem československé armády na Rusi. Vrátiv se do vlasti byl jmenován v srpnu roku 1920 zemským vojenským velitelem pro Čechy a v lednu r. 1924 podnáčelníkem hlavního štábu. Počínajíc 1. lednem roku 1926 je náčelníkem hlavního štábu.

Generál Mittelhausser zůstane náčelníkem francouzské vojenské misie v Československu a technickým poradcem ministra národní obrany.

Štábní kapitán gen. štábu JAN POLIVKA:

Posice na svahu odvráceném od nepřítele.)*

V „Důstojnických listech“ čís. 35 a 51 z r. 1925 objevily se úvahy o „Posicích na svazích odvrácených od nepřítele“. Jelikož rozsah „Důstojnických Listů“ nestačí k řešení této odborné otázky, jež by v tomto týdeníku zabrala mnoho místa, užívám Vojenských Rozhledů, abych rozbořením problému pojednal o názorech pisatelů zmíněných úvah.

I. Všeobecnosti.

Především si nutno uvědomiti: co jest to „posice“. Posice jest hluboké terénní pásmo, v němž jsou rozvinuty bojové prostředky jednotky, která jest pověřena jeho obranou.

Účelem této obrany jest zameziti nepříteli v přechodu přes určitou linii terénu, která tvoří t. ř. přední hranici posice (Polní řád čl. 369).

Problém posic na svahu odvráceném od nepřítele nutno tedy podrobněji vyjádřiti těmito důležitými problémy:

1. přední hranice posice a celá posice na svahu odvráceném od nepřítele;

¹⁾ Úvahy tyto byly sepsány na podkladě dosud nevydaného čs. předpisu o „Úpravě a využití terénu“.